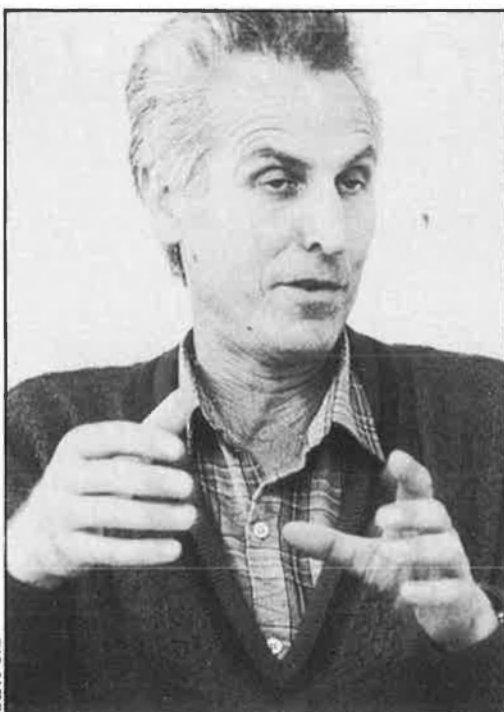

Benidorm com a símptoma

L'Institut Pere Maria Orts de Benidorm, amb 4 anys d'experiència de línia en valencià i d'ensenyament en valencià, espera la resolució administrativa final sobre un conflicte lingüístic excessivament dilatat per a la seua categoria. La resposta oficial, mentre els sindicats es posicionen i hi ha una contestació cívica positiva, determinarà, amb tota probabilitat, la política lingüística del pròxim curs.

M. Alberola

L'Institut de Batxillerat Pere Maria Orts, de Benidorm, ha cursat uns mesos de crispacions lingüístiques com a detonant, segons les parts afectades, d'un problema inicial d'organització. El litigi, que s'enceta amb el curs, ha tocat de forma ostensible la convivència en el centre, i a l'espera de la resolució que ha de dictar d'ací a poc la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència contra el recurs d'alçada que en el seu dia va presentar un sector de l'Associació de Pares d'Alumnes (APA) per la primera resolució oficial, l'INB respira calma.

Una qüestió de drets

José Manuel Lozano, regidor del CDS i president de l'Associació de Pares d'Alumnes, i Benjamí Monerri, professor de l'INB Pere Ma. Orts.

A principis del curs 1988-1989, el 17 d'octubre, una vintena d'alumnes deserten de la classe de matemàtiques de COU, «perquè la professora (**Carme Aranda**) impartia les matèries en valencià». La mesura era el resultat d'unes tensions que prenen base, a criteri de **José Manuel Lozano**, president de l'APA, membre del Consell Escolar (CE) i regidor del CDS —partit que fa tres anys va convocar junt amb Solidaridad Española una manifestació contra el valencià a Alacant—, en una circular oficial (la Circular Número 1) que arriba a l'INB autoritzant els professors que ho desitgen, prèvia comunicació a la Conselleria, a donar les seues classes en valencià.

«Nosaltres —explica Lozano—, ni com a APA ni com a CE, no tenim notícia d'aquesta circular, la qual viola els drets de l'alumnat que, en el mes de juny, en formalitzar la matrícula, va triar les classes en castellà. No és un problema de castellà, sí i valencià, no; sinó de valencià, sí i castellà, també. Només demanem que es compleisca la llei. Els alumnes no estan contra el va-

lencià, sinó que molts d'ells no l'entenen».

Per un altre costat, Carme Aranda, la professora de matemàtiques, al·ludeix també a les deficiències d'organització, ja que ella sola té al seu càrrec tot COU. «Jo —diu Aranda— vaig arribar a un acord amb els alumnes. Una sèrie de compromisos que han anat complint-se sense cap problema. No tinc cap alumne que no entenga el valencià; simplement, algun que diu que en castellà ho entén millor. L'experiència en valencià a l'Institut no és nova. Ells tenen el seu dret i jo tinc el meu».

El conflicte, en idèntiques dimensions i idèntiques solucions a matemàtiques, s'estén a les classes de física i química i llatí, de les quals són professors **Àngela Llinares** i **Benjamí Monerri**, respectivament. A principis de gener, reprès el curs, un sector de l'APA presenta 77 recursos a fi de variar l'idioma d'aquestes assignatures. «Vam anar a visitar el cap territorial de la conselleria, **Antonio Godoy**, que

no ens va rebre mai i va delegar en un subtitut, **Daniel Pastor** —diu Lozano—. I allí ens trobem amb un altre conflicte: aquestes classes estan aprovades en el Pla de Centres, el qual ha de ser aprovat pel CE, i nosaltres ni ho sabíem. I això és il·legal».

El mateix dia de la presentació dels recursos, el 9 de gener, el president de la Federación Provincial de Padres de Alumnos i president de la Coordinadora Pro-Libertad de Aprendizaje al Valenciano, **Manuel Berenguer**, declara a *La Verdad* d'Alacant: «No entendemos que, perteneciendo al Mercado Común y teniendo tan cerca el año 92, se siga insistiendo en la enseñanza en valenciano. Con el valenciano no podremos ir a trabajar a Europa», fent referència al cas del «Pere Maria Orts».

La segona avaluació

El retard de la contestació oficial al recurs reactiva el conflicte, al punt que a mitjan febrer, quan el professor de

llatí, Benjamí Monerris, reparteix els exercicis corresponents als exàmens de la segona avaluació, 36 dels 40 alumnes del curs 2on D abandonen la sala de classe. El motiu, segons el president de l'APA, era que «el professor de llatí els va exigir fer l'examen en valencià». Benjamí Monerris, en canvi, assegura que «els exàmens, cada alumne els feia en la llengua que volia, i pel fet d'estar en valencià jo no primava la nota».

el que havien escrit. Un, el nivell: ells volien repetir la 1a i 2a declinació i així es va fer. I dos, la llengua: ells volien que el professor repetira tot allò que no entengueren i el professor va dir que sí. Vam arribar a un acord, però els alumnes van dir que no sabien què en pensarien els pares. I al dia següent els alumnes no entren a classe: ja sabem què en pensen els pares. El problema s'hauria resolt si haguera sigut un pro-

març són tensos, gràcies, segons indiquen alguns, a la col·laboració del diari *Información* d'Alacant, el qual dilata desmesuradament el conflicte i l'il·lustra amb fotografies de concentracions que s'havien realitzat dos anys abans. «És cert —assenyala **Luis Caselles**, president de l'Associació d'Alumnes i activista principal contra les classes en valencià— que vam enviar una carta al diari *Información*, que era molt forta, i el diari va clavar molta canya, perquè *Información* sempre pega molta canya».

El dia 6 de març, el director dels Serveis Territorials d'Alacant, Antonio Godoy, fa pública la resolució als recursos presentats el mes de gener, indicant que tots aquells pares que mantinguen la sol·licitud d'escolaritzar els fills en castellà hauran de traslladar la inscripció als instituts d'Altea o la Vila, i que les despeses de transport aniran a càrrec dels Serveis Territorials. «Aquesta resolució —contesta Lozano— és una provocació. És molt més fàcil portar dos professors a Benidorm que desplaçar tots els alumnes».

Amb la resolució, que dona la raó als professors, la convivència empitjora, sobretot, quan membres d'Alicantón, una entitat cantonalista però espanyolitzant, irrompen en l'institut pamfletant les dependències i, segons l'alumnat, insultant els professors. «Els d'Alicantón —assegura Caselles— ens van proposar una reunió i vam prendre mesures junts, com repartir pamflets que ells pagaven. Però els pamflets, en veure-los, ens vam negar a repartir-los. Si algú ho va fer, va ser a títol personal. I ací vam trencar les relacions amb ells. Ens van enganyar o ens vam deixar enganyar, no ho sé». Per contra, Lozano manté que Alicantón es va presentar per iniciativa pròpia.

A partir de la ingerència dels cantonalistes, molts dels estudiants comencen a despenjar-se de la protesta. De fet, el recurs d'alçada que presenten els pares el 22 de març contra la resolució oficial minva de 77 a 50. Amb la pròxima resolució de la Conselleria s'esgota la via administrativa i s'enceta la via judicial, cas que l'Administració torne a donar la raó als professors. «Estem esperant la resposta —diu Lozano—; si no ens satisfà, anirem a la via judicial». Aquest setmanari ha intentat parlar amb el director general d'Ordenació i Innovació Educativa, **Baltasar Vives**, el qual ha trobat oportunes coartades per no explicar el punt de vista oficial sobre la solució d'un conflicte que, segons algunes informacions, hauria pogut estar clar en tres setmanes. □

Francisco Coello, director de l'INB Pere Ma. Orts de Benidorm.

«En el primer trimestre —continua Monerris— no hi va haver problemes. Va aprovar qui havia d'aprovar. Però dues alumnes que es presentaven al CE van basar la seua campanya a fer-me canviar de llengua. A partir d'ací, com que el tutor del curs, **Emilio Ortega**, i un altre professor, **Manuel Palazón**, són persones contràries al valencià, ajuden a la confusió amb la col·laboració d'algun polític mediocre local. En l'examen hi havia un text en llatí i al costat posava: «Traduïu aquesta frase». I res més; sense que això obligara a res. I em van plantar. I per escrit, aconsellats per qui siga, coincideixen tots: «No alcanzo el nivel que se me exige porque no entiendo la lengua en que me habla». Era una consigna. Alguns, a poc a poc, van tornar a entrar, i els altres van tardar més.

La direcció del centre, davant dels fets del curs 2on D, es va reunir amb els representants de la classe, amb Benjamí Monerris i el cap d'estudis. «Hi havia dos problemes —explica **Francisco Coello**, director de l'INB—, segons

blema de l'institut, però havia transcendit. Hi havia uns elements que s'hi havien infiltrat. No era un problema docent sinó polític. Els pares, certs pares perquè el col·lectiu és enorme, es van posar durs».

Enmig de tot, i per sistema assembleari, els representants de l'APA decideixen donar suport als alumnes per tal que abandonen les classes sempre que siguin impartides en valencià, i acorden efectuar la contractació de dos professors, un de química i un de matemàtiques —que supliran les classes de Carme Aranda i Àngela Llinares— per posar-los a disposició dels alumnes rebels en locals municipals. Paral·lelament, el president de la Federació de APAS, Manuel Berenguer, presenta denúncia davant el conseller **Cebrià Ciscar** a fi d'obrir expedient als professors Monerris, Aranda i Llinares, i també al director Francisco Coello.

'Información', la resolució i Alicantón

El final de febrer i el principi de